

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Χανίων ἀπεφάσισε νὰ ἀναστήσῃ τὴν περίφημον Βενετικὴν ἐξέδραν (loggia) κατὰ τὸ παλαιὸν σχέδιόν τῆς, καὶ ἐξήρτησε παρὰ τῆς Ἱταλικῆς κυβερνήσεως ἀρχιτέκτονα καὶ τινὰς καλλιτέχναις ὅπως ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον.

Ἡ Δόγρια αὕτη εἶνε ἐν τῶν ἐσχωτέρων ἀρχαιοτέρων καλλιτεχνημάτων τῆς Ἱταλικῆς τέχνης εἰς τὴν Ἀνατολήν. Διετηρεῖτο μέχρι τοῦ 1904 ὀλόκληρος· ἀλλὰ ἐπειδὴ εὐρέθῃ ἐτοιμόδροπος κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκρημνίσθη τὸ ἄνω τμήμα αὐτῆς. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ἐν Κρήτῃ ὑπέδειξεν εἰς τὰς ἐν Χαίροις ἀρχάς, ὅτι καλὸν εἶη ἢτο νὰ ἀνοικοδομηθῇ πλῆρες τὸ ἔργον. Τοῦτο ἐγένετο δεκτόν, καὶ μετ' ὀλίγου ἡ βενετικὴ αὕτη ἀνάμνησις εἶς προστεθῇ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου τῶν Χανίων, τὸ Βενετικὸν Διοικητήριον, τὴν Πηγὴν τοῦ Μοροζίνη, καὶ τότες ἄλλας ἀναμνήσεις τῆς παλαιᾶς ἐνετικῆς πρωτεύουσος τῆς Ἀνατολῆς.

Τὸ Αὐστριακὸν Ἰνστιτούτον, ἐξήρτησε τὴν ἀδελφὴν ἐνεργείαν ἀνακαρῶν ἐν Κερκίρα διὰ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Δαίρπελδ.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἀπεφάσισεν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐν Παγасаῖς τῆς Θεσσαλίας ἀνασκαφὰς διὰ τοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ἀρβανιτοπούλου. Διὰ τοῦ ἐφόρου δὲ κ. Γ. Π. Οἰκονόμου ἀπεφάσισεν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐν Κορινθίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ ἀνασκαφὰς, καὶ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα Κεραμεικῷ ἀνασκαφὰς καὶ ἐργασίας. Ἐπίσης ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκτελεσθῶσιν ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ Ὁδείου τοῦ Περικλέους. Τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνασκαφῶν ταύτων ἀνέθηκεν εἰς τοὺς κ. κ. Ἀλ. Φιλαδελφεὰ καὶ Π. Καττιώτην.

Ἡ ἐν Ρώμῃ «Ἐταιρία τῆς τιμῆς τῶν Μαρτύρων» ἐτέλεσε πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὴν ἐορτὴν τοῦ Αγ. Σεβαστιανοῦ ἐν τῷ ὁμῶν μὴ ναῶ, κατόπιν δὲ προέβη εἰς τὰ ἐγκαίνια καὶ νέου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, παρισταμένων τοῦ γνωστοῦ ἀρχαιολόγου καὶ διευθυντοῦ τοῦ χριστιανικοῦ Μουσείου τοῦ Βατικανοῦ Μαρούκι καὶ ἐτέρων κληρικῶν, ἀρχαιολόγων καὶ ἐπιστημόνων. Ἐν τῷ μουσεῖῳ εἶς κατατεθῶσι συναθρομένα πλείστα ὅσα ἀντικείμενα χριστιανικὰ, οὐ μόνον ρωμαϊκὰ ἀλλὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ ἐλληνικὰ τέχνη· ἐκκλησιαστικῆς, ἁμφια ἐκρά, σκεύη λειτουργικὰ, ἐπιγράμματα, μάρμαρα, κοσμήματα γλυπτὰ, ἀνάγλυφα θρησκευτικὰ, μεμβράναι, χειρόγραφα ἐκκλησιαστικὰ, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀνευρεθέντα οὐ μόνον ἐν Ρώμῃ καὶ ἀλλὰ ἐν τῇ Ἱταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Βεγγαλίας τῶν Ἰνδιῶν ἀγυροῦν τετραγώνον νομισμα τοῦ 1729 μ. Χ. διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον. Τὸ δωρούμενον νομισμα εἶνε ἀρκετὰ περίεργον διὰ τὴν τεχνολογίαν τῶν παραστάσεων καὶ τὴν ἀσυνήθη γραφὴν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὰ Ἀπαντα τοῦ Σολωμοῦ. — Ὅλα τὰ ποιήματα καὶ ὅλα τὰ πεζὰ τοῦ Σολωμοῦ, τὰ σχέδια ποιημάτων του, τὰ ἀποσπάσματα του, αἱ παραλλαγαὶ στίγων, ὅλη ὁπλαδὴ ἡ συγγραφικὴ παραγωγή τοῦ ποιητοῦ ὡς περιεσώθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον. Τὸ δωρούμενον νομισμα εἶνε ἀρκετὰ περίεργον διὰ τὴν τεχνολογίαν τῶν παραστάσεων καὶ τὴν ἀσυνήθη γραφὴν.

οὐτοτρόπως ὁ ποιητὴς τοῦ Ἑθνικοῦ μας Ὑμνου θ' ἀποβῇ προσεὶς εἰς ὅλους καὶ ἡ πολυσυρόδης καὶ φωτεινὴ δημιουργία του θὰ γίνῃ γνωστὴ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα καὶ λυρικώτερα ποιήματα τοῦ κ. Κ. Παλαμά εἶνε οἱ «Καῦμοι τῆς λιμνοθάλασσας», νέα δὲ καὶ ἐξαιρετικὴ δημιουργικὴ μορφή τοῦ ποιητοῦ εἶνε τὰ «Σατυρικά του γυμνάσματος», τὰ ὅποια ἐγράψαν μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀτυρίαν τοῦ 1897 καὶ δίδουν εἰς πρωτοῦ μορφῆς σάτυραν ὅλην τὴν πικρίαν καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ὅλον τὸν πόνον τῆς ψυχῆς τοῦ ποιητοῦ. Αὐτὰ, οἱ «Καῦμοι τῆς λιμνοθάλασσας» καὶ ἐν ἄλλοις δυνατὰ ποιήματα «Ὁ ποιητὴς καὶ τὰ νιάτα» περιεληφθήσαν εἰς ἓνα τόμον καὶ ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη.

Ἰκανῆς σημασίας καὶ σπουδαιότητος ἔργον τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας εἶνε αἱ «Νησιώτικες ἱστορίαι» τοῦ κ. Ἀργ. Ἑφταλιώτη. Περιγραφή ζωντανῇ καὶ ἰδιότυπος τῶν ἡθῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλληνικῆς, πλασιουσα ψυχολογικὰς διηγήσεις με πλοκήν καὶ δράσιν, συνέχεια δὲ οὕτως εἰπεῖν ἡ μία τῆς ἄλλης αἱ «Νησιώτικες ἱστορίαι», τῶν ὁποίων τινες ἀνέκδοτοι, ἀποτελοῦσι βιβλίον ἐνδιαφέρον. Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Γ. Φέξη.

ὑπὸ τοῦ κεραμογράφου Γεωρ. Νικόφ, υἱοῦ τοῦ μεγάλου Ἑλληνιστοῦ Ἰουλίου Νικόφ, ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως Κατάλογος τῶν ἀγγείων τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιστημονικὴ ἀξία ἐξακτινίσθη μεγάλη ὑπὸ τῶν ἐιδικῶν, περιέχει φωτοτυπίας τῶν εἰκόνων τῶν ἀγγείων, καλῶς καὶ ἀντιγραφὰς χρωματισμένας, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ὁφείλεται εἰς τὸν διαπρεπῆ Γάλλον ζωγράφον κ. Ε. Ζιλλιερόν υἱόν, διαμένοντα ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Ζιλλιερόν ὁ ὁποῖος βραίνει ἐπαξίως ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς του, κατώρθωσε διὰ τῆς λεπτῆς καὶ ἐκλεκτῆς του τέχνης νὰ καταστήσῃ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Νικόφ ἔργον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ λάβῃ ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν κεραμογραφικὴν φιλολογίαν.

Ἐδημοσιεύθη ὁ δεύτερος τόμος τοῦ νομισματολογικοῦ συγγράμματος τοῦ βασιλέως τῆς Ἱταλίας ὅπερ ἐπιγράφεται ὡς ἐξῆς: «Πρῶτῃ ἀπόπειρα συντάξεως γενικοῦ καταλόγου τῶν μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων νομισμάτων, κοπέντων ἐν Ἱταλίᾳ καὶ ὑπὸ Ἱταλῶν εἰς ἄλλας χώρας».

Καὶ ὁ τόμος οὗτος ἀφορᾷ τὸ Πεδεμόντιον, ἀλλὰ διὰ τὰ νομίσματα τὰ κοπέντα ὑπὸ τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ.

Αἱ βάσεις τοῦ τόμου εἶνε αἱ αὐταὶ ἐν ἑσθηρίῳ καὶ ὁ πρῶτος τόμος τοῦ συγγράμματος, ἔχει τὰ ἱταλικά ἔργα περὶ νομισματολογίας καὶ ἡ ἰδιόκτητος συλλογὴ τῆς Α. Μ. τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν κυριωτέρων ἱταλικῶν καὶ ξένων συλλογῶν, δημοσιῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Τὸ κείμενον ἀποτελεῖται ἐκ 506 σελίδων τετάρτου σχήματος καὶ περιεχει 48 πίνακας. Ὁ Βασιλεὺς ἀφιέρωσε τὸ σύνολον τῶν εἰσπραξέων ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἔργου εἰδικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν ὁργανῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους καὶ κατὰ μικρὸν μέρος ὑπὲρ τῆς νομισματολογικῆς ἐταιρείας. Ἡ πώλησις τοῦ τόμου τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκδότην Χέπλι τοῦ Μιλάνου καὶ ἡ τιμὴ ὁρίσθη εἰς 60 φράγκα τὸ ἀντίτυπον.

Τρωάδες. — Διὰ τοὺς ἐνημέρους τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἀρχαίου θεάτρου δὲν εἶνε ἀγνωστον, ὅτι ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ σκηνικοῦ διακόσμου, ὁ πλοῦτος τῶν εἰκό-